

TORRECIASA

dí anomenada *es tóřiks de Saniłés*, que m'explicaven (1964) «és un mig-esbalçader, quasi intransitable: un país penjat». Al llarg del Segre mitjà apareix repetidament com a NL, sempre amb la pronúncia xipella amb *i*; en particular el ben conegut poblet.

TÒRREC, uns 8 k. E. del cap del municipi de Vilanova de Meià, en país molt trencat. Crec recordar un mas de la Baronia de Rialb o B. de Lavansa, amb aquest nom; i *Lo tóřik* és «una fondada que hi ha a la Serra d'Aixerà», te. de Cubells (1964).

Resulta d'un vell encreuament dels dos quasi-sinònims: pre-romà *còrrec* i romànic *torrent*.

Torrecella, V. Torrossella

TORRECIASA

Torrecciasa, partida del terme d'Espés, prop del de Vallabriga (xix, 66).

Barranc de la Torrusiasa, partida del terme de Cornudella de Valira (xviii, 170.175). En un document del S. xi referent a Cornudella ja es parla d'una *via que discurreit ad ipsa Torricella de Galinnone presbitero* (SerranoS., *Not. Hist. Rib.*, 371).

La Torrudèsa, partida del terme de Gotarta, a l'O. (xix, 163).

ETIM. L'ètimon d'aquests NLL és el llatí TURRICELLA amb una evolució segons els fets fonètics estudiats a E.T.C. i, 132 i 134. *Torrudesa* presenta una *-d-* per dissimilació. J. F. C.

TORREDO, Planell de ~

Partida del terme d'Ainet de Besan (xxi, 175), a l'alt Pallars (Vall Ferrera).

Documentada l'any 1766 en el *Capbreu de Castellarnau en la Concòrdia entre les cases de Castellarnau i Ramonet*: «Las affrontacions del dit bosch reservat son tot lo pla de les Tallades, al peu del planell de Torredo --- les Cabanes del Mener --- del vial de la Canaleta y fineix dret dal a la rasa de Torredo».

ETIM. La referència a la *rasa de Torredo* ens permet fonamentar una etimologia basca d'aquest NL: *Torredo* pot ser un derivat del basc ITURRI 'font': (i)TURRI-TO 'de font', 'fontal'.

Torrejiel, V. T. (misc. moss.) *Torremundo, Torre-nostra, V. T.* (misc. moss.)

Torrendell, V. Torrandell (art. *Torrat*)

TORRENT

TORRENT de l'Horta, vila i municipi de l'Horta, situada al SE. de València, a la vall del riu de Xest o *barranc de Torrent*. PRON. MOD.: *tořént*, oït allí per Giner (1935). Gentilici: *tořéntins*. DOC. ANT. El 12-i-1233, ja durant el setge del Puig, Jaume I féu

do al Mestre de l'Hospital, del castell de *Torrent* (Rep., Bof., 168). Aquest castell deu ser la gran i antiga torre que encara es conserva a la Plaça (avui usada com a presó). 1233: *Torrent* (Huici i, 193). Segons SSiv. (406) el 1248 dona *Torrent* a poblar el castellà d'Amposta, de seguida fou, doncs, població cristiana; ja en el S. xiv el rector de Torrent assistia als sínodes de la diòcesi de València. Ja no figura en els censos de moriscos del S. xvi; el 1609 Reglà-Boronat (p. 113), li troba només cristians vells, *Torrent* en nombre de 480, senyorejats pel Comanador de Sant Joan.

El nom li ve del gros *torrent* que hi passa, sobre el qual veg. Escolano i *El Arch.* vii, 276.

TORRENT d'Empordà, poble i municipi del Baix Empordà, situat al NE. de les Gavarres. PRON. MOD.: *tuřén*, oït a Calonge, Palafrugell i Torroella de Montgrí (Casac. 1920) i a Viladamat (Cor. xxii, 149.12). DOC. ANT. 1017: *Torrente* (Monsalvatje, *Col. Diplomática* xviii, 76); 1359: *Torrent* (CoDoACA xii, 96).

Torrenti, poblet agre. a Torrent d'Empordà. DOC. ANT. 1359: *Torenti* (CoDoACA xii, 96).

TORRENT de Cinca, poble i municipi del Baix Cinca, situat al SE. de Fraga. PRON. MOD.: *tořén*, oït a Faió (xvii, 87); *tořén de sinça*, oït a Corbins (xvii, 96), per Coromines. DOC. ANT. 1279: *Torrent* (Rat. Decim. i, 112).

Els dos barrancs del Còco i de les Plantes, entremig dels quals està edificat el poble, provinents de l'elevada i immediata muntanya de St. Salvador, són veritables *torrents* de curs molt impetuós, per llur ràpid desnivell (E.T.C. ii, 132-133).

Torrent de Fenollet, llogaret del municipi de Llanera de Ranes. PRON. MOD.: *tořént de fenolét*, oït a Canals (Cor., xxxii, 31.5).

Els Torrents, NL antic del terme de Villec, documentat a 839 en l'Acte de C. SdUrg: *Ipsos Torrentes* (ed. Pujol, 135).

Els Torrents, poblet agre. al municipi de Lladurs. PRON. MOD.: *ls tuřéns*, oït a Cardona per Casacuberta (c. 1920). DOC. ANT. S. XI: *Torrentes* (Arx. Sols.); S. XII: *ipsos Torentes* (*Capbreu del Masos de Miravé*, lín. 7, Arx. Sols.); 1359: *Castell des Torrents* (CoDoACA xii, 58); *Els Torrents Alts i els Torrents Baixos*, pdes. de Navès-Busa (xxxviii, 150.13.14).

Lo Torrental, partida de Noves (xxxvii, 196.14).

Clot del Torrentans, partida de la Vola (xiii, apèndix 21). Potser metaplasmes de *Clots torrentants* 'clots que sovint s'atorrenten, es tornen torrents'.

Compostos

Torrentbò, poble agre. al municipi d'Arenys de Munt, situat al peu del Montalt. PRON. MOD.: *tuřəmbó*, oït allí per Coromines (1928).

Rec i Cala de Torrentbò (oït *tuřumbó i tuřumbón*), en el terme de Cadaqués (xlv, 110). A Roses, En Coromines va sentir pronunciar *tuřumbón*, que ha d'ésser una romanalla de la conservació de la -N que era comuna a l'E. Mj. en el bisbat de Girona.

Es Torrent Fals, possessió antiga del terme de Santa Maria del Camí (xl, 31.23; m. Mascaró, 18G4; m.